MADEN-İŞ

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR

TÜRKİYE MADEN İŞ SENDİKASI YAYIN ORGANI, 15 GÜNDE BİR ÇIKAR — 22 Temmuz 1969

İŞÇİLER, OY AVCILARI KOL GEZİYOR DİKKAT !

DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER, Kayseri'de başkaldıran irtica ile ilgili olarak şu demeci vermiştir :

KARDEŞİ KARDEŞE ÖLDÜRTME PROVASI YAPTIRILIYOR.»

«Kayseri'de kimlerin, hangi kirli emeller için attığı bilinmeyen dinamitleri vesile ederek, TÖS'e TİP'e, kitapçılara eğlence yerlerinde çalışmaya mecbur bırakılmış zavallı kadınlara saldıranlar belli bir tertibin tahrikçilerine kapılmışlardır. Ötedenberi, din ile devlet işlerinin ayırdedilmesinden rahatsız olanlar, her fırsatta Cumhuriyetin temel ilkelerine karşı harekete geçmektedirler. Her olayı vesile ederek öldürmeye, yakmaya, yıkmaya kalkışan bir takım gericiler, her devrimci eylemi, yasaların himayesindeki her devrimci örgütü, bilime dayanan iktisadi, sosyal düşünceleri açıklayan kitapları satan her kitapçıyı, sömürülen işçilerin haklarını savunan, koruyan her gerçek sendikayı ve üst kuruluşlarını (düşman) ilân eden zihniyetin tecavüzleriyle yine karşı karşıya bulunuyoruz.

Kayseri'de sahnelenen facia, kardeşi kardeşe öldürtme amacı güdenlerin giriştikleri bir provadır. Daha sonra başka şehirlerde yeni tahriklere girişilecek, bu düzmece tahriklerden sonra da «halkın tepkisi» örtüsü altında Türkiyemizi çağdaş uygarlık seviyesine çıkarmaya çalışan devrimci kuruluşlara ve yöneticilerine karşı yeni tecavüzlere girişilecektir. Masum insanları, kandırılmış kardeşleri tarafından öldürtmeyi başka ülkelerde deneyen emperyalist güçlerin Türkiye'de de aynı plânları uygulamaya fırsat bulamayacağını belirtiriz. Türk Ordusu, Türk devrimcileri Atatürk'ün izinde ve devrimlerin bekçisi olarak ayakta durduğu sürece gafiller, kana susamışlar, din devleti kurma özlemiyle Cumhuriyetimizin temellerine saldıramıyacaklardır. Adalet mutlaka yerini bulacaktır.

Kayseri olayları devrimciler arasındaki bağları daha sıklaştırmaya, Atatürkçü güçleri daha çok kaynaşmaya yaramalıdır ve bu gerçekleşecektir.»

BAŞBAKANA SORUYORUM

Sayın Başbakandan soruyorum. Türkiyede Türkler mi hüküm sürüyor, yoksa, ecnebiler mi?

Ankara Kavaklıdere, Bestekâr Sokak No: 72/3 adreste kurulu İtalyan Şirketi olan SAE. S.P.A. Societa Anonima Elettrıfıcazione Türkiye Şubesine ait, Ankara - Eskişehir asfaltı üzerindeki Atölyede ve Gölbaşı, Niğde, Beypazar, Afyon, Diyarbakır'daki Şantiyelerde İşveren vekili durumunda olan İtalyanlar ve maalesef adı Türk olan bazı tercümanlar bu şirkette çalışan Türk işçilerine insanlık dışı hareketlerde bulunmakta, Türk işçilerini Türkiyede Ortaçağ zihniyeti ile bir köle gibi çalıştırmakta ve hatta hergün muntazaman asgarî 12 - 14 saat çalıştırılan işçilere sekiz saat üzerinden ücret ödenmekte

(Devamı Sayfa 7'de)

İşçilerin miting yapma hakkı

KEMAL SÜLKER

İşçiler uzun süre çeşitli haklardan yoksun bırakılmışlardır. Osmanlı imparatorluğu süresince işçilerin milletvekili seçimleri, hatta milletvekilini seçecek kişiler arasında (eski deyimiyle müntehibi sani) olmaları mümkün değildi. Böyle bir seçme ve seçilme hakkı servete, gelire, ödenen vergiye ve başkasına tâbi olup olmamaya göre tanınıyordu. İkinci Meşrutiyet denilen ikinci parlamentolu (Millet Meclisi - Senatolu) dönemde ise işçilerin sendikalar kurması, grev yapması kısıtlanıyor, yabancı sermayeli şirketler korunuyor, Osmanlı işçisi inim inim inletiliyordu. İşçilerin miting yapması, başka bir deyimle sokağa dökülmesi iktidardaki partinin (İttihat Terakki Fırkasının) işine gelmediği ölçüde tanınıyordu.

Cumhuriyet döneminde işçilerin sendikalar kurma, bütün dünya işçileriyle birlikte 1 Mayıs gününü kutlama ve o gün gösteriler yapma, bildiriler dağıtma hakkı kısıtlanmıştı. İşçi sınıfından söz etmek, sınıf mücadelesinden söz açmak, «ihtilâl yapmaya teşebbüs» anlamına getirilir ve hazır suçlama araçları kullanılır, işçilere göz açtırılmazdı. Miting yapma, yani kamuoyunu etkileme ve görüşlerini serbestçe topluluklara anlatma özgürlüğü iktidardaki partinin işine gelirse tanınır gelmezse yasaklanırdı. Örneğin Hatayın Anavatana ilhakını ve Fransız sömürgeciliğinin yerilmesini gereksiyen hükûmet, gençlerin ve halkın bu amaç için miting yapmasını önerir, planlar, uygulatırdı. Ama herhangi bir haksızlığın protesto için 40 - 50 kişinin bir araya gelmesine izin vermez, hemen devlet güçlerini yollar, her ne ölçüde olursa olsun bu gibi toplantıları düzenleyenleri sindirirdi.

İşçilerin bir baskı gurubu olarak silahsız ve saldırısız gösteri yapması, miting düzenlemesi, yürüyüşe geçmesi iktidarların tüylerini diken diken ederdi. 1949 yılının ağustos - eylül aylarında işsizlik son haddini bulmuş, özellikle dokuma endüstrisinde çalışan işçiler perişan olmuşlardı. İşçiler, işsizliği protesto için miting yapmaya koyulmuş, iktidardan yana olan bir takım işçi geçinen kişiler, bu mitingi yaptırmamakla görevlendirilmişlerdi. Nitekim, bu gerçekten haklı miting yüzünden işçiler ikiye böldürüldü.

1951 Eylülünde yabancı memleketlerden kumaş getirilmesinin önlenmesi, işsiz işçilere yeni iş alanlarının açılmasına yarayacaktı. Bunu amaç bilen ve yerli malı kullanılmasını öngören bir miting için hazırlanan işçilere hükûmet müsaade etmedi, işçilerin sokakta güçlerini açığa vurmalarına izin vermedi.

1954 ün Eylül ayında ayakkabı işçileri İş Kanununa alınmalarını savunmak için miting yapmak istemiş, ancak Valilik müsaade etmemişti. 1954 yılı ekim ayında sendikalı işçilere yapılan baskıları protesto için miting yapmaya karar veren işçiler ağır baskılarla karşılaşmış ve miting yaptırılmamıştı. Aynı yıl Kasım ayında sendikalı işçilerin işten çıkarılmalarını protesto için düzenlenmesi istenen mitinge de müsaade edilmemiş ve işverenlerin keyfi hareketlerine göz yumulmuştu. Çünkü, İktidar, işverenlerden yanaydı, Millet Meclisinde yalnız işverenlerin adamları, yakınları, ya da bizzat işverenlerin kendileri ve toprak ağaları yer almıştı. İşveren anlayışıyla m e m l e k e t i yönetmekte olan iktidarın valisi, 1953 Mart'ında Zeytinburnu Çimento fabrikasında işçilere kan kusturan bir işvereni protesto için miting yapıldığı takdirde, mitingcilere devlet kuvvetlerinin ateş açması için emir vereceğini söylemekte hiç bir sakınca görmemekteydi.

Oysa işçiler 1919 yılı Ekim ayı ortalarında bile ücretlerinin düzenli olarak ödenmemesini protesto için, emeklilik ödentisinin usulsüz kesildiğini protesto için, günde sekiz saatten fazla çalıştırılmayı protesto için grev yapmışlardı.

Yine işçiler daha 1919 da bile (24 Ekim günü) Şahzadebaşında Ferah Tiyatrosunda toplanmış, Sosyalist partisinin delegeleriyle birlikte işçi sorunları üzerinde durmuş, seçme ve secilme hakkı için, Meclisin işçiler yararına kanunlar çıkarmalarını protesto için heyecanlı konuşmalar yapmışlardı. O toplantıda; yaklaşan seçimlerde İstanbuldan en az üç milletvekili çıkarılmasını temin için işçilerin oylarını ona göre vermelerini sağlayacak çabalara karar vermişlerdi. Yâni işçilerimiz daha 1919 yılında -bundan tam 50 yıl önce- İstanbuldan 3 işçi milletvekili çıkarmayı tasarlamışlardı.

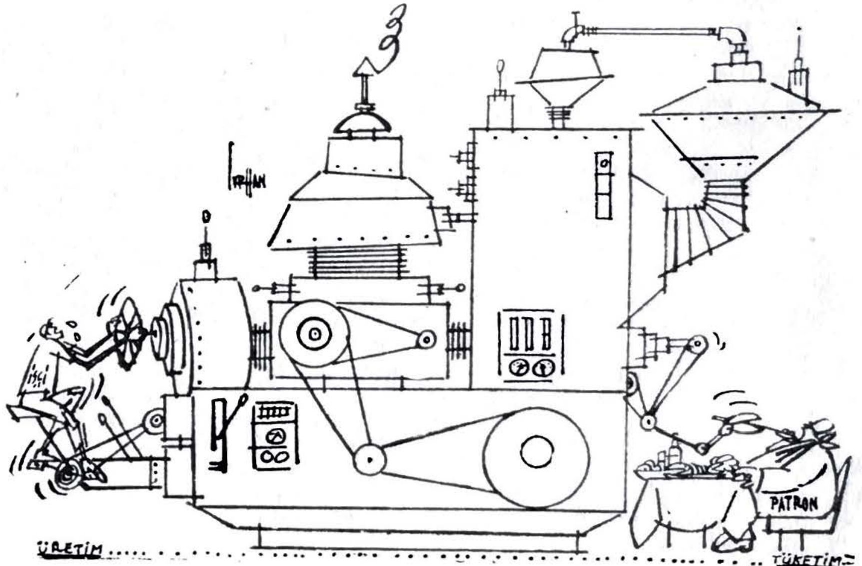
Bugün işçilerin miting yapma hakkı Anayasanın teminatı altındadır. Anayasamız der ki:

«Herkes, önceden izin almaksızın, silahsız ve saldırısız toplanma veya gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahiptir.»

Şu halde sokağa dökülmek, alanlarda miting yapmak işçilerin en doğal hakkıdır. Üstelik artık eski seçim kanunu ve seçimle ilgili yönetmelik çoktaaan tarihe mal olduğu için bugün işçiler hem seçme, hem de seçilme haklarına sahiptir. Şu halde 1919 yılında İstanbul nüfusu bu kadar kalabalık değilken ve işçilerin sayısı bu ölçüde ağırlık kazanmamışken düşünülen üç işçi milletvekili seçme özlemi, bu seçimlerde gerçekleşebilir ve işçiler miting yaparak, bu yolda bir kamuoyu yaratmaya çalışabilirler. Yeterki toplantı ve yürüyüş silahsız ve saldırısız olsun. İşçilerin toplanma, miting yapma hakları bu dönemde en çok kullanılması gereken bir hak niteliğindedir. Hele en azından üç işçiyi İstanbuldan milletvekili olarak Meclise göndermek, bilinçli işçilerin ve ailelerinin oylarıyla kolayca gerçekleştirilebilir. Yeterki işçilerin bilinci, büyük çoğunluğu kapkaççı sermaye düzeninin ayakta kalmasına hizmet edelerle doldurulmuş listelere değil, büyük çoğunluğunu işçilerin teşkil ettiği aday listelerine oy verme yönünde birleşsin. İstanbul işçileri isterlerse İstanbulda üç değil, beş işçiyi bile Meclise gönderebilirler. Bilinçleri ve sayıları bunu sağlamaya elverişlidir. Yeterki bilinçlenmiş işçiler, henüz sınıfsal gerçeklere yeteri kadar inememiş arkadaşlarını uyarsınlar ve sandık başlarında kendi arkadaşlarına oy verecek erdemi göstersinler.

Miting hakkını uzun süre kullandırmayanların bugün demokrasi önderi kesilmelerindeki samimiyetsizlik işçinin gözünden kaçmamalıdır. İşçilere uzun yıllar seçmek ve seçilmek hakkı vermeyenlere, mücadele ile elde ettikleri seçilme hakkını kazanan işçiler fiilen de bu hakkı kullanarak cevap vermeli ve aday listesinde en çok işçilere yer veren partiye oy vermeyi başarmalıdır.

patron gazetelerinin çizdirtmediği TURHAN SELÇUK bundan sonra burada çizecek

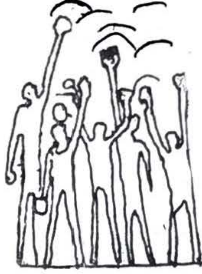

DİSK'e üye kabul edilen Tam - İş Sendikası (Arı Kontrplak Fabrikası) ile bir toplu sözleşme yapmıştır. Tam - İş Genel sekreteri Hasan Kale sözleşmenin, Türk - İş'e üye Ağaç-İş sendikasının yaptığı çeşitli toplu sözleşmelerden daha üstün haklar sağladığını, bunun DİSK içinde olmanın bir sonucu gördüklerini, en önemlisi işçilerin DİSK ile Türk - İş arasında kıyaslama yaparak işçileri kimlerin daha iyi koruduğunu anlıyacaklarını bildirmiştir.

Arı Kontrplak işyeri ile DİSK üyesi Tam - İş'in imzaladığı toplu sözleşmeden bir an: İşyeri temsilcisi Enver Ergin, Tam - İş Genel sekreteri Hasan Kale, Genel başkan Hüseyin Kutlu, sendika avukatı Zeliha Mavituna, işveren Orhan Somer ve işveren avukatı Fikret Aykan sözleşme metnini inceliyor, imzalıyorlar.

SOSYAL SİGORTALAR KURUMU SOYGUNU

Emekçilerin sosyal güvenlik altına alınmasını sağlamak üzere kurulmuş bulunan Sosyal Sigortalar Kurumu'nun, bugün işverenlerin ve bunları dümensuyunda yürüyen küçük bir sendikacı grubunun arpalığı haline geldiği, son genel kurul toplantısında iyice anlaşılmıştır. Toplantıda gerçekleri dile getirmek üzere söz isteyen TİP Genel sekreteri ve Lastik İş Sendikası Genel Başkanı Rıza Kuas'a sırası geldiği halde söz verilmemiştir. Toplantıdan sonra, basına verdiği demeçte, Kuas, «Bugün Kurum vesayet altında bulundurulmaktadır. Kurumun batmış bir bankada 5,5 milyon lirası yatmaktadır. İşçiler ilâç soygununun bir aleti haline getirilmiştir. Para işçilerde kesildiği halde bunlar üzerinde işçilerin söz ve tasarruf hakkı yoktur. Bu paralar, işçileri sömüren işverenlere kredi olarak verilmekte ve bunların hileli iflası ile bu paralar heder olup gitmektedir. Böylece işçiler kendi paralariyle katmerli olarak sömürülüyor.» demiştir.

AMERİKA'YA OLAN BAĞLILIĞIMIZ TAZELENDİ

Türkiye ile Amerika Birleşik Devletleri arasında, Türkiye'nin bağımsızlık ve egemenliğini gölgeleyecek pek çok madde ve hükmü taşıyan «İkili anlaşmalar» Adalet partisi iktidarı ve Amerika arasında imzalanmıştır. Böylece Türkiye'nin öteden beri Amerikaya olan her yönden bağlılığı, devam edecektir. Yani bir takım yerlerde Amerikan kanunları gene sürecektir. Türk topraklarındaki Amerikan üslerinde Amerikan askerleri gene var olacaktır. Amerikan sermayesinin kurduğu fabrikalarda işçinin emeği gene Amerikaya taşınacaktır. Amerika ile işbirliği yapan Türk patronlar gene palazlanıp vatana ihanet edeceklerdir. Her yanda gene Amerikan propagandası, Amerikan sömürüsü devam edecektir Bütün bunlar olurken TÜRK EMEKÇİ HALKININ AMERİKA'YA KARŞI OLAN İKİNCİ KURTULUŞ SAVAŞI GENE DEVAM EDECEKTİR.

YABANCI ŞİRKETLER TÜRK EMEKÇİSİNDEN MİLYONLARCA LİRA KAZANIP GÖTÜRMÜŞLER

Amerika, Hollanda, Avusturalya, Danimarka, Almanya, Belçika, Fransa, İsveç, Venezuella şirketleri Türkiye'de kurdukları fabrika ve yatırdıkları çeşitli sermayelerden toplam olarak 30 milyon 444 bin lira kâr etmişler ve bunu memleketlerine götürdükleri açıklanmıştır.

Türk işçisini, Türk halkını sömürerek elde ettikleri bu kârlardan Türkiyeye, onlarla işbirliği yapan bir kaç patron dışında hiç bir şey kalmamaktadır Sıralama da memleketimizden en çok kazanan ülkenin Amerika olduğu ortaya çıkmakta, ve böylece Amerikan sömürüsü gene boy göstermektedir.

Bu şirketlerin, götürdükleri kârlar dışında, memleketimiz de yatırdıkları sermayeler gene kendilerinin olarak kalmakta ve sömürüsünü devam ettirmektedir.

Türk işçisinin, emekçisinin insanca yaşaması bu gâvur sömürüsüyle içimizdeki patron sömürüsünün ortadan kalkmasıyla mümkündür.

Emekçi Türk Halkına

Dördüncü bölgeye bağlı işyeri temsilcileri ve lokal yöneticileri son olayları ve yaklaşan seçimleri görüşmek amacıyla bölge temsilcisi Mustafa Kaldırım'ın başkanlığında toplanarak aldıkları kararları aşağıdaki bildiriyle Türk halkına duyurmuşlardır.

Türkiye Maden - İş Sendikâsı Genel Yönetim Kurulunun 3.4. Nisan 1969 günü yapılan toplantısı sonunda, temel ilke olarak kabul edilen:

a) Daha kısa iş haftası,

b) Ara dinlenmesi,

c) Yıllık ücretli izin süresinin arttırılması ve tatil yardımı

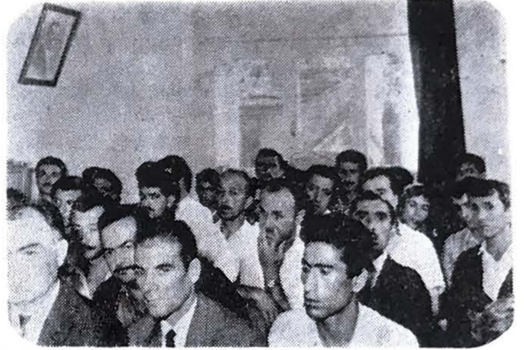
d) İş teminatı

e) Ücret ve Sosyal yardımlar, gibi hususlarda Bölge Temsilciliğimiz sınırları içerisinde aktif bir politikanın uygulanmasına.

En yüce değerin EMEK olduğuna ve bu YÜCE değerin sahibi bulunan İŞÇİ sınıfının mutluluğa kavuşabilmesi için, sermaye sınıfının çıkarlarına uygun olarak, çıkartılan KANUNLARIN çerçevesinde yapılacak olan toplu iş sözleşmelerinin neticesinde elde edilecek zamlarla sefaletten kurtulamıyacağı; Çünkü, günden güne artan hayat pahalılığı toplu sözleşmelerle elde edilen zamların kat kat üstüne çıkmış olduğundan, işçi sınıfının kurtuluşunun bir noktada düğümlendiği bir gerçek olarak ortaya çıkmaktadır.

Bu nedenle İşçi sınıfının tek kurtuluş yolunun DEMOKRATİK YOLDAN YÖNETİME KATILMASININ kaçınılmaz bir zorunluluk haline geldiği kesin olarak kabul edilmiştir.

Sermaye çevrelerinin desteği ile kurulmuş iş kolumuzdaki diğer SENDİKALARIN kendilerini destekliyen PATRONLARIN çıkarları için rakibi olan iş yerlerinde düzmece GREVLER uygulıyarak işçi kardeşlerimizi sefil ve perişan bir duruma getirmelerini üzüntüyle karşılar, bu tip sözde Sendikalarla sonuna kadar amansız bir mücadeleye girişilmesi için üyelerimize gereken ikazın yapılmasını ve hatta diğer iş kolumuzdaki işçilerin uyarılması kabul edilmiştir.

Dördüncü Bölgedeki toplantıdan bir görünüş

Vede son olarak ülkemizin Türk Ulusuna yaraşır yüzde yüz bağımsız bir Ülke haline gelmesi için EMPERYALİST GÜÇLERLE ve Onun maşaları olan içerdeki çevrelerle sonuna kadar mücadele vererek güzel TÜRKİYEMİZİ ve TÜM HALKININ mutluluğa kavuşmuş yep yeni, pırıl pırıl bir Ülke haline getirmek için çıkarları uğruna Ülkemizin bütün tabii kaynaklarını satanların kurdukları PARTİLERE BOYKOT ederek, yalnız ve yalnız yoksul halkımızın çıkarları doğrultusunda kurulan Türkiyenin MİLLİ BAĞIMSIZLIĞINI SAVUNAN ve ANAYASAMIZIN TAS TAMAM uygulanması için SAVAŞ veren yüzde yüz EMEKTEN ve EMEKÇİ HALKIMIZDAN yana olan SİYASİ örgütün iş başına getirilmesinde mutabakata varılmıştır.

Aşağıda imzaları bulunan bizler Bölge Temsilciliğimize bağlı 3000 üyenin Temsilcileri olarak bu ortak bildiriyi İş kolumuza bağlı işçilere ve Emeğiyle geçinen TÜRK HALKINA dağılmasını tarihi bir görev saymaktayız.

Niyazı Volkanlı Chrysler, Ersin Erko D. Saç Galvaniz, Faik Değirmenci Dümeks, Hilmi Yılmaz AEG - ETİ, Emin Kaymaz Ege Sanayi, Mehmet Özcan Aksan, Nihat Yorulmaz Türkeli, İsmail Şimşek Tortaş, Rahmi Yıldız, Arif Çekiç, Ahmet Yüzyıl, Fazlı Babacan.

BU NASIL İŞ?

Kasımpaşa gecekondularında oturan bir işçiyim. Eilme birkaç kuruş para geçer ay sonunda, küçük çocuğumla manavın önünden geçiyordum. Çocuk yakardı durdu. Dayanamadım dört tane şekerpare alayım dedim. 2 lira istedi manav. Cebimdeki beş liranın 2 lirasını verecektim dört tane şekerpareye. Şaşırdım böylesine pahalı meyva yememiştik. Tanesi 50 kuruşa geliyordu. Çocuk hiç bilmediği bir şeyi yediği için memnundu. Ama akşam evde dokuz nüfuslu aileme birer dilim katıksız ekmekten başka birşey götüremedim. Nasıl iş dedim bu? Arkadaşlar anlattılar. Başbakan fakirlerin kalkındığından bahsetmiş. Bizim halimizden haberi olan adam hiç böyle konuşurmu soruyorum?

Bir işçi

BU FABRİKAYI BİLEN YOKMU?

Belki çare bulursunuz diye size yazıyorum. İstanbul'un hemen bitişiğinde sofra köyünde bir tül fabrikası var. Burada 700 işçi çalışır. Ama tüm işçiler patronun kölesidir sanki. Bu işçilerin sendikası yoktur, haklarını arayacak bir kul çıkmaz karşılarına. Türkçeyi bile zor konuşurlar. Yüzde 70'inden çoğu okuma yazma bilmez. Hakkını arayanlar iki saat içinde kapı dışarı edilirler. Çünki daha fabrikaya girerken işçilere suç belgesi imzalattırılır. imzalamayan işe kabul olunmaz. İş elbisesi yoktur. Emeğin karşılığı alınmaz. fabrikadan çıkan zehirli sular köylünün içeceği suya karışır aldıran olmaz. «Onlar ayak takımı» der geçerler. Öyle derler sonra da ayak takımının sırtına binerek geçinirler. Ama bir gün bu ayak takımının haklarına kavuşacağını, ve böylece onları sırtından geçindirmiyeceğini bilmezler.

Bu fabrikayla ilgilenilmesini istiyoruz.

Ramazan Kurtuluş. işçi - Bakırköy

Sarı Sendikanın grevi böyle olur

Sözü grevi : «Haklarımızı alabilmek için kanunun tanımış olduğu imkânları kullanmak» şeklinde tanımlıyan işçilere bırakalım.

«Otopar greve 22 mayıs 1969 da, Çelik montaj sanayii ise 2 haziran günü başladı.

Grevin başladığının ikinci günü fabrikanın önünde Otopar'da presci Necmet ÇALIK arkadaşımızı trafik kazasında kaybettik. Bir şehidimiz var..»

«Gazeteler bizim grevden hiç bahsetmedi. Tabii gazeteler patronların elinde. Hiçbir zaman patron patronun açığını vermek istemez. Bizim patronlar sayfa sayfa ilân veriliyor, reklâm veriyor. Onlar kesilecek diye yazmıyorlar.»

«Montaj sanayiinde kurulu öteki fabrikalarn işçileri geldiler. Toplu halde ziyaretlerde bulundular. Bizi desteklediklerini bildirdiler. Azimliyiz, kararlıyız, grevimizi mutlaka başarıya ulaştıracağız.» diyor işçiler...

İşverenler grev uygulanması başladığından bu yana fabrikaya gelmiyormuş. Neredeyse fabrikaları unutmuşlar. Fabrikaların filamaları da zaten grevcilerce yarıya indirilmiş. İşverenin bu tutumu, ya elinde çok sayıda stoku olmasından, ya model değiştireceğinden ya da başka imalata yöneleceğindendir. Grev dolayısıyla işverenler tatile girmiş...

Grev uygulayan sendika ilk kez jeep fabrikasında DİSK üyesi Devrimci Maden - İş Sendikasına karşı kurdurulmuş bir sendika Maden - İş'i grevci olmakla aşırı isteklerde bulunmakla suçlayan sendikanın greve gitmesi, felsefesine, varlık nedenine aykırı olmaktadır. Sendika grevin halk oyuna malolması için hiç bir çaba göstermemek tedir. Sendika yöneticileri grev yerine de pek uğramamaktadırlar.

Sendika, grevi duyurmak için basınla ilişki kurmamıştır. Sendikanın tek yaptığı bol bol ve masraflı çadır kurmak ve gölgelik yapmak olmuştur. Türk İş'in üyesiymiş sendika. Türk - İş; üyesi sendikaların tüm grevlerinde uyguladığı uyutma politikasını bu grevde de daha ileri götürerek uygulamaktadır. Değil bir çözüm yolu aramak, grevi destekleyip desteklemediğini halk oyuna açıklamamıştır bile.

Sendika grev kararı almış, işçiyi greve çıkarmış. Jawa'nın patronları lokavt kararı almış çekmiş gitmiş Bakalım nasıl duracak ya da bitecek Jawa grevi. Ne ise ki işçiler «Jawa»yı ve patronu biliyor.

Grevde işçilerin başarıya ulaşması yürekten dilegimiz. Kaza sonunda ölen grevci Necmet ÇALIK arkadaşın anısı önünde saygıyla eğiliriz...

İŞÇİ ARKADAŞ

Ekonomimiz bir enflâsyonun içinde git gide boğulmakta. Emekçinin ihtiyaç duyduğu bütün maddeler gittikçe pahalılaşmakta. Emekçinin satın alma gücü her gün biraz daha azalmaktadır. Emeğinin karşılığı olan ücret, işçinin insanca yaşamasını sağlıyamazken, eline bakan ailesi ve çocuklarının geçim derdi de omuzlarına binmiştir. Bir çok işçi arkadaşlarımız, bir kaç kuruş daha kazanabilmek için normal mesaileri dışında çalışmaktadır. memleketimizde hızla ilerliyen fiat artışları emeği ile geçinenleri bir çıkmaza sokmuştur.

Bu sebeple bütün sosyal gruplar gelirlerini artan fiatlarla oranlı olarak yükseltmek istiyeceklerdir. Bu istemede doğal bir ihtiyaçtan doğan, işçi ücretlerinin satın alma gücünü ayakta tutabilmek için sözleşmelere bazı kayıtlar koymak artık bir ihtiyaç halini almıştır. Misâl olarak bunlardan bir kaçını söyliyelim. Belirli zaman araları ile ücretlere fiatlardaki artış kadar zam yapılır. Bir başka şekil, sözleşmelere altın kaydı koymaktadır. Bu da fiat artışlarının altın esasına göre yapılması ve altın esasıyla hesaplanıp fiat artışı kadar ücrete zam yapılmasıdır.

Ancak bütün sosyal guruplar hayat pahalılığına karşı kendilerini koruyan tedbirler almazlar. Bu tatbikatta imkânsızdır. Böyle hallerde de bütün yük zayıf bir geliri olan işçinin ücreti üzerine biner. Enflâsyon sırasında iş adamlarının kârları da bu sebeple büyük artışlar gösterir. Bilhassa tüccarlar sattıkları malın fiatını derhal en yüksek seviyeye getirmek hakkına sahiptirler. Halbuki işçiler hemen zam almak imkânından mahrumdurlar. Ancak belirli bir zaman içinde zam almaları mümkündür. Üstelik aldıkları zam, fiat artışlarını karşılayamadığı için devamlı tatminsizlik içinde bulunacaktırlar.

Bu arada şunu iyice bilmeliyiz ki; devamlı ücret - fiat artışının sonu yoktur. Bu şekil işçi için bir oyalama, ekonomik düzen içinde bir felâkettir. Mesele gelir gurupları içinde bir çekişme halini alınca artık hayat pahalılığının önüne geçmek çok zor olur.

İşveren, sözleşmelerde işçinin elde ettiği ücret zamlarının, enflasyon, yani fiat artışına sebep olduğu bununda hayat pahalılığını meydana getirdiği görüşündedir. Böyle bir görüş ise; tam üretimin karşısında bulunan tam tüketim ilkesini yerine getirmiş, ücret artışlarını üretim artışı üzerine kurmuş, işçi ve işveren ilişkileri için söz konusudur. Oysaki Türkiye gibi tam tüketim ve adil bir ücret politikasını gerçekleştirmemiş ülkelerde ücret artışlarının fiat artışlarına yol açabileceğini kabullenmek ekonominin temel ilkeleri ile bağdaşamaz. Eğer işverenin dediği gibi ücretlerin artışı fiatı arttırmış olsaydı ücret - fiat artışı bir birlerine eşit olmalıydı. Buna misâl olarak hayat pahalılığını meydana getiren fiat artışının %212 artmasına karşlık ücretlerin %109 artışını göstermek kâfidir.

Sonuç olarak işçinin insan gibi yaşamasını önleyen pahalılık, ücretleri sabit tutmakla önlenemez. Ücretler devamlı himayesi gereken bir gelir, işçi ise en çok korunması gereken sosyal bir sınıftır. Bunun içindir ki, işçi kendini ve ücretini pahalılığa karşı ezdirmemek için savaşmalıdır. İşçi lehine yapılan bütün işlemler ancak fiat üzerinde belli bir karara vardıktan sonra ekonomide yararlı olur.

Bunun tersini düşünmek, ekonomimizi ve emekçimizi hayat pahalılığında boğulmaya terketmektir.

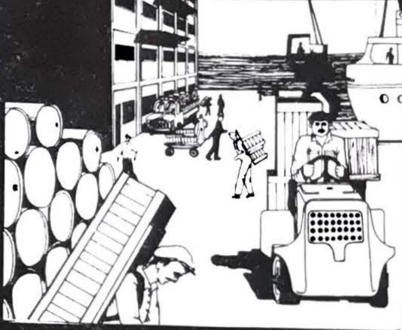
Mahmut YALÇINKAYA
İşçi

TAHRİKÇİLER ARANIYOR

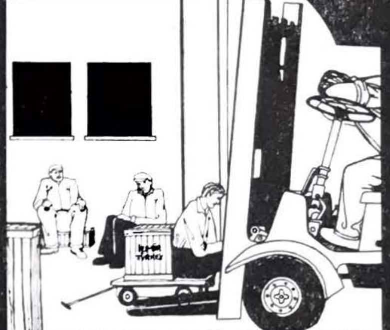
YAŞANMIŞ BİR OLAYIN RESİMLİ HİKAYESİ

YAZAN; ALİ ÖZGENTÜRK
ÇİZEN; SADIK KARAMUSTAFA

1960 dan önce işçiler grev hakkına sahip değillerdi. Haklarını arayamaz durumdaydılar. Anlatacağımız olay 1954 yılında yükleme boşaltma işleri yapılan İzmir limanında oldu.

Yükleme boşaltma işlerini üzerine alan müteahhit işçilerin hakkını yemiş paralarını vermemişti. İşçilerde canlarına tak dediği için kanunlara göre hakları olmadığı halde, işi bırakmışlardı.

İŞÇİLERİ KİM TAHRİK ETTİ

komünistler azdı!

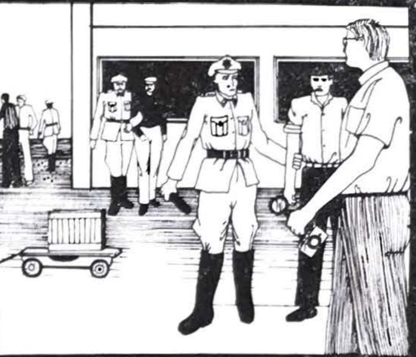
İHTİLAL TEŞEBBÜSÜ

KOMÜNİSTLER AYAKLANDI

Sanki bir ihtilâl teşebbüsü olmuştu. Ortalık birbirine girdi. İşçiden yana olmayan sağcı gazeteler olayı yalan yanlış patrondan yana kullanmaya başladılar.

Polisler seferber edilmiş tevkifler birbirini kovlamıştı. İktidar işi gücü bırakmış haklarını arayan işçilerle uğraşıyordu.

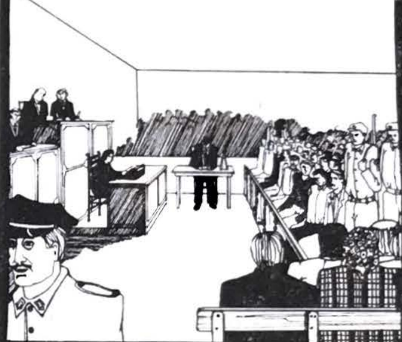

Yüzlerce işçi tutuklanmış aç, bitkin bir şekilde pis kokulu nezarethaneye atılmışlardı.

İşçiler ağırceza mahkemesine verilmişlerdi, sorguları günlerce sürdü.

Sıra yaşlı bir işçiye gelmişti. Hergün sırtına vurduğu yüzlerce kiloluk yükün altında ezilmiş, yüzü kırış kırış olmuş, gözleri çökmüştü. Yargıç «Sizi kim tahrik etti» diye sordu. Besbelli bir komiinist parmağı arıyordu.

Yaşlı işçi yargıçın «kim tahrik etti» sorusuna korkmadan «DÖRT KİŞİ» diye cevap verdi.

Bu beklenmedik cevap karşısında salondaki herkes telaşlandı. Savcı, polis kulak kesilmişlerdi. Nihayet tahrikçiler, vatan hainleri açıklanacaktı.

Yargıç heyecanlı bir şekilde «devam et» deyince yaşlı işçi eliyle salonun bir köşesini göstererek devam etti.

— Evet dört kişi, işte bu dört kişi, dedi. Herkes işçinin gösterdiği yere baktı.

Karım ve üç yavrum, günlerdir aç ekmek bekliyorlar ellerime bakıyorlar. DAHA BAŞKA TAHRİKÇİMİ ARIYORSUNUZ?

Bu düzen işçiden, köylüden yana kısacası emekçiden yana değişmedikçe aç ve yoksul çocukların ve anaların tahrikleri devam edecektir.

KISA SENDİKA HABERLERİ

TÜRK DEMİR DÖKÜM FABRİKALARINDA SEÇİM YAPILDI

13.7.1969 pazar günü silahtarağa hülya düğün salonunda, daha evvel seçilen Lokal temsilcileri arasından Sendika işyeri temsilcileri seçimi yapılmıştır. Saat 00.09 da başlayan toplantıda genel başkan vekili Şinasi Kaya, 6. Bölge Temsilcisi Hüseyin Ekinci, organizatör Mustafa Demirci ve Sezai Söğütlülü hazır bulunmuşlardır. Altıncı Bölge Temsilcisi Hüseyin Ekinci'nin konuşmasıyla açılan toplantıda söz alan Bşk. V. Şinasi Kaya daha fazla sohbet konuşması yapmış, T.D.D. işçilerinin birlik ve beraberliğini örnek bir davranış olduğunu belirtmiştir. Bilahare seçimlere geçilmiştir. İlk turda baş temsilci seçimi yapılmış ve Ali Koçak oy birliği ile baştemsilci seçilmiştir. Daha sonra temsilci seçimine geçilmiş ve 79 delegenin oy kul lanması sonunda Turgut Alaağaç, Cevat Canbaz, Cabbar Işıklar temsilci seçilmişlerdir. Seçilen baştemsilci ve temsilci arkadaşlarımızı kutlarız.

ALTINCI BÖLGE BÖLGE TEMSİLCİLİK KURULU TOPLANDI

6. Bölge temsilciliği bölge Temsilcilik kurulu 12.7.1969 Cumartesi günü böl ge temsilciliği merkezinde toplanarak gündemindeki konuları görüşmüştür.

İlk olarak bölge temsilcisi Hüseyin Ekinci bölgenin umumi durumu hakkında açıklamada bulunmuştur. Kurul üyelerinin birbirleriyle tanıştırılmasın dan sonra bölgenin daha yararlı ve üyelere dönük ve taban tavan ilişkilerinin düzenlenmesi üzerine görüşler belirtilmiştir. Bu ko nuda kurul üyeleri ilk olarak 2 komisyon kurulmasını kararlaştırılmıştır. Bu komisyonlardan basın ve eğitim komisyonuna Atilla Akbatur (T. Phılıps), Hakkı Türsan (Şakir Züm re), Halil Deniz (Beldesan) seçilmişlerdir.

Sosyal münasebetler ko misyonuna Nazmi Kankur dan (Kavel) Lütfü Aykurt (Elektrometal) İsmet Ünal (Şakir Zümre) Enis Yılmaz (Boronkay) seçilmişlerdir.

Komisyonlar kısa zamanda çalışmalarına başlayacaklardır. Ayrıca Kurul üyeleri 6. Bölge temsilciliğinin geniş salonlu, elverişli bir binaya sahip olması gerektiğini belirtmişler, bu konuda sendikanın maddi ve manevi yönden üyelere görev vermesini istemişlerdir.

ÜÇÜNCÜ BÖLGE

METAŞ

Metaş işyerinde çalışan 800 üyemiz bir günlük yemek boykotu yaptılar.

Metaş Baştemsilcisi Nail Böke, işyeri servis arabaları hakkında üyeler tarafından yapılan bir isteği yerine getirmek üzere, işveren vekilleri ile konunun halline uğraştığı bir sırada işveren vekillerinden Haddehane Müdürü Muharrem Somer tarafından küstahça bir hakarete maruz kalmıştır. Herkesin gözü önünde cereyan eden ve yüzde yüz işveren vekilinin **haksız olduğu bu davada** maalesef, işyerince baştemsilci Nail Böke'ye bir ihtar verilmiştir. İşte bu haksız durumu protesto maksadıyla 800 kişi bir günlük yemek boykotu yapmıştır.

CARLİ

Metal - İş Sendikasından kurtularak sendikamıza ge len Carli Endüstri Çivi ve Çember Fabrikası işçileri, Maden - İş'e geçtikleri için işçi çıkaran işverenlerini protesto maksadıyla topluca direnmeye geçmişler ve bir günlük topluca işi bırakmışlardır. İşyeri ile toplu sözleşme müzakerelerinde bir anlaşma olmadığı için netice uzlaştırma kuruluna gitmiş, işçiler ise şimdiden grev hazırlığına başlamışlardır.

Horoz Çivi işçilerinden Naci Karaca ve diğerleri anlatırlarken

Horoz çivi işçileri işverene cevap veriyor

Gazetemizin geçen sayısında Horoz çivi olaylarıyla ilgili tekzip gönderen fabrika genel müdürünün ileri sürdüğü yalan dolanlara işçiler cevap vermişlerdir.

HAPİSHANEDE YATAN NACİ KARACA ANLATIYOR

Ben istirahatli iken, benim makinemde Feyzullah Değirmenci çalışmıştır. Bu sırada voltaj değişikliği sebebiyle motor yanmıştır. Bu işçinin Maden - İş'e kayıtlı olduğunu bilen patron yine bu işçinin oniki senelik emek hakkını vermemek için sırf bu işi fırsat bilip, işine son vermek istemiştir. Neticede patronun adamları temsilci olmam münasebetiyle beni patrona şikâyet ederek (Naci Karaca Makinesini kapattı. ve arkadaşlarına makineleri kapatın.) dedi demişlerdir.

Bilahare patron geldi. Makineyi neden kapattığımı sorunca ben -Mal bitti ğini ve kaynak yapacağımı söyledim. Kendisinede malın bittiğini gösterdim.

Ertesi gün patron benim işime son verdi. Neticede işçileri yemekhanede toplıyarak (Temsilciniz Naci Karaca hakkını aldı. Size de başarılar dileyerek mem nuniyetle ayrılmıştır.) demiştir.

Saat 3.30'da işyerinden çıkan işçi arkadaşlar yanıma gelerek, (Bizi kaç paraya sattın.) dediler. Ve ben kendilerine durumu bütün detaylarıyla anlattım. -Ben kendim çıkmadım. Beni patron çıkardı. Kimseyle konuşturmadan komandoları refaketinde beni dışarıya çıkardı. Durum budur.

Benden sonra 20 - 30 kişinin de işine son verildi. Ve içerideki arkadaşlar bizim işe yeniden alınmamız için oturum yapmışlar. O gün de işten bir kaç kişi daha atılınca işçiler tüm olarak işe girmediler. Ve biz sendika özgürlüğü ve iş garantisi için patronu protesto amacıyla oturum yaptık.

Sonunda işçileri dağıtmak için toplum polisi geldi. Patronun işareti ile po lis beni karakola götürmek istedi. Bu arada cop kullandılar ve beni döve döve karakola götürdüler. Bir gece Eyüp karakolunda kaldım. Adliyede savcıya çıktım. Savcı telefonda kimliğini bilmediğim biriyle hakkımda konuştuktan sonra beni tevkif etti.

Sonunda Sağmalcılar Ce zaevine götürüldüm. Orada dört gün kendime gelemedim ve Sağmalcılar Cezaevinde iki ay yattıktan son ra Maden - İş sendikasının yatırdığı kefaletle tahliye edildim.

Bütün İşçi arkadaşlarıma sonsuz saygı ve sevgiler...

MUAMMER İTGÜ

İşçilerin Öz Maden - İş'e kayıtlarında fabrika yöneticilerinin baskısı elbette olmuştur.

Öz Maden - İş'in getirmiş olduğu noteri yazıhanesine alıp, yanlarında puantör vazifesi gören Kaddir Saraç ve çivi usta başısı Ali Seydi Beher tarafından bilahare işyerinden çıkan işçiler çevrilip, teker teker Maden - İş'ten istifa ettirilmiş ve Öz Maden - İş e kayıdettirilmişlerdir.

Maden - İş Bölge Organizatörlerinin işyerine gelip, işçi ile temasta bulunmak istedikleri halde buna mani olunduğu, bunun yanısıra Öz Maden İş Sendikasının organizatörleri ve başkanlarının işyeri memurları ile kolkola girdikleri ve yemekhanedeki yemek ziyafetinden sonra bunların işçilerle konuşmalarına işveren tarafından izin verilmesi, burada fabrika yöneticilerinin baskısını göstermeye kâfidir.

Öz Maden - İş yöneticilerinin işverenlerle anlaşarak sahte kayıt yaptığı doğrudur. Zira hiçbir kayıdı olmadığı halde ve imza bile atmadan bir arkadaşın aidatından kesilip Öz Maden - İş'e veriliyordu.

NACİ KARACA

İşveren aleyhine Maden-İş Sendikası Temsilcisi Ali Yaman ve Mustafa Karakaş tarafından dava açılmıştır.

Öz Maden - İş Sendikasının sahte kayıt yaparak suçlu itham edilen memurunu Maden - İş satın almamıştır. Maden - İş sendikasının kadrosunda böyle biri yoktur. Burada asıl suçu işleyen Öz Maden İş'in genel başkanı ve onun para ile tuttuğu adam larıdır.

ZİKRİ ÖĞRETMEN

İşveren Çalışma Müdürlüğünden herhangi bir işçiyi çalıştırmak için çalışma müsaadesi almamıştır. Bunu kendisi yazıp hazırlamıştır. Kendisinden bu çalışma müsaadesinin yazılı olduğu kâğıdı istediğimiz zaman (Ben bunu size göstermiye mecbur değilim.) (ihtiyacım var, fazla mesai yapacaksınız. Buna mecbursunuz.) diyerek, bölgeyle bir irtibat kurmadığını ortaya koymuştur.

İşçilere düşen görev

ALP SELEK
Türkiye Maden - İş Sendikası Avukatı

Yaşadığımız memlekette yani Türkiyemizde 30 milyonun üstünde insan yaşar. Bunlar bizim vatandaşlarımızdır. Vatandaş sözü kuru bir söz değildir. Bu sözü söyliyebilmek için insanın hem kendini hem de memleketimizdeki diğer yaşıyan insanları vatandaş hissetmesi gerekmektedir.

ANAYASAMIZ, Başlangıç kısmında, vatandaşlıktaki niteliği gayet güzel tarif etmiştir.

Anayasamızın başlangıç kısmı aynen,

«..BÜTÜN FERDLERİNİ, KADERDE KIVANÇTA ve TASADA ORTAK BÖLÜNMEZ BİR BÜTÜN HALİNDE MİLLİ ŞUUR VE ÜLKÜLER ETRAFINDA TOPLIYAN...» şeklindedir.

Gel gör ki, bu güzel, insanı insan olduğunu hissettiren Ana hükümler iktidardakiler tarafından rafa kaldırılmış, bu güzel memleketimizde yaşıyan insanlar birbirlerine düşürülmüş, Vatandaşlık ilkesi yalnız bazı kimseler için (MUTLU AZINLIK) tatbik edilir hâle getirilmiştir.

Mutlu azınlık, basit olarak, halka karşı olup, halkın emeğinden insafsızca fazla pay alan ve bu durum devam etsin diye insanlık dışı her yola sapan kimselerdir.

MESELA, hiç emek harcamadan emrindeki köylüleri çalıştırıp en büyük payı alan TOPRAK AĞASI,

Bir iki imza ile yabancı şirketlere milyonlar kazandırırken, kendileri de milyonlar vuran İTHALÂTCI ve İHRACATÇI AĞALARIDIR.

Hak ve hukuk tanımıyan, çalışan insanları insafsızca sömüren SANAYİ AĞALARIDIR.

Milli sanayiimizin gelişmesine engel olup Montaj sanayii geliştiren fakat buna mukabil gümrük muafiyetlerinden faydalanarak milyonların dışarıya akmasına sebep olanlardır.

Türkiyemizin sömürülmesi, petrollerimizin, mdenlerimizin, tabii kaynaklarımızın yabancılar tarafından ele geçirilmesi için, çaba gösteren ve bu uğurda çıkarı olanlardır. Bunlar aslında MUTLU AZINLIK değil insanları MUTSUZ YAPAN AZINLIKTIR.

İnsanların vatandaşlık ve kardeşlik duygularına kavuşmaları, ancak sömürülmeye son verilmesi ve emeğin karşılığını alarak insanca yaşama olanaklarına kavuşmaları ile mümkündür.

Burada işçi sınıfına çok büyük bir görev düşmektedir. Çünkü sömürülmeye son verecek ve Anayasanın tas tamam uygulanmasını sağlıyacak en büyük dinamik güç işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının menfaatinde bütün Türkiyenin menfaati vardır. İşçi sınıfı bölünmeden bir güç haline geldiğinde gerek sendikal faaliyetlerle günlük haklarını gerekse siyasi faaliyetlerle köylü ve toplumcu aydınlarla birlikte iktidara gelerek tüm haklarını alacak güçtedir.

İnsanları mutlu yapacak bu tarihi uğraşta işçi sınıfına selamlar.

Yetti Gayri

«Politik yalancılara»

Senin sözün çok dinledim
Yetti gayri yetti gayri
Her sözüne -He dir dedim
Yetti gayri yetti gayri

İş istedim bekle dedin
Aş istedim nerde dedin
Çaldın, çırptın hakkım yedin
Yetti gayri yetti gayri

Kapım çaldın «oy, oy» diye
Tuttum verdim «doy, doy» diye
Sanki beni «Soy, soy» diye
Yetti gayri yetti gayri

Toprak dedim «ve rek» dedin
Nutuk çektin «gerek» dedin
Sonra başın alıp gittin
Yetti gayri yetti gayri

Dört yılda bir görünürsün
Türlü renge bürünürsün
Bak yakındır sen görürsün
Yetti gayri yetti gayri

Dersin «-sakın başkasına
Verme oy'un, gelir Rusya
Senin dostun Amerika
Kıbrısta bak netti gayri

Ne rus olsun, ne amerika
İsterim hür politika
Kanım döktüğüm bu toprağa
Eller bayrak dikti gayri

Söylenecek sözüm p ek çok
Bildim gayri sende iş yok
Palavraya karnımız tok
Yetti gayri yetti gayri

Bak söyledim dobra dobra
Sanma artık gelir oy'na
Al kavalın çal koyuna
Biz dinledik yetti gayri,

Yetti gayri yetti gayri
İşim seninle bitti gayri
Dostun bize n'etti gayri
Namus elden gitti gayri...

BİR İŞÇİ

MADEN — İŞ

Türkiye Maden, Madeni eşya ve Makina sanayi işçileri sendikası adına,

Sahibi:
Kemâl Türkler

Sorumlu Yönetmen:
Kemal Sülker

Bu sayıyı çıkaran:
Ali Özgentürk

Yazışma ve yönetim yeri
Cağaloğlu Nuruosmaniye, Ali Baba Türbe Sok.
No. 18 İSTANBUL
Tel.: 270688 - 275744

Dizgi ve baskı:
TİPO Neş. ve Basımevi
Ankara Cad. No. 60/10
Tel.: 27 81 59 - İST.

100 SORUDA GELİR DAĞILIMI

Dr. Korkut BORATAV

Böylesine güç bir konuyu herkesin anlayabileceği bir biçimde gözler önüne seren bu kitaptaki sorulardan bazıları:

Sömürme nedir? Kapitalist sistemde özel teşebbüs vergi yükünü emekçilere nasıl devreder? Kapitalist gelişmede işçi sınıfının üretimden aldığı payı neler tayin eder? Türkiye'de gelir eşitsizlikleri nasıldır? Türkiye'de tarımda ağalık var mıdır? Emekçilerle burjuvazi arasında gelir dağılımı nasıldır? Türk işçi sınıfı üretimden nasıl pay alır? Feodolizmden kapitalizme geçiş nasıl olmuştur?.

TÜRKİYE 1968 : Tevfik ÇAVDAR

Türkiye'nin geri bıraktırılmış bir ülke olduğu artık tartışma götürmez bir kesinlikle ortaya kondu.

Ama yurdumuzun hangi şartlar altında bulunduğunu da bilimsel verilere dayanarak bilmek gerekli.

Bu kitapta Tevfik Çavdar; Türkiye'nin yasama organlarının yapısını, nüfusunun temel niteliklerini, Milli gelirini ve dağılımını, Tarım düzenini sanayi kesiminin başka iş kollarının yapısını, Dış ticaret durumunu, emekle ekonomik gelişme ilişkilerini, iller arasındaki dengesizliği remi belgelerden yararlanarak gözler önüne seriyor.

BAŞBAKANA SORUYORUM

(Baştarafı S. 1'de)

bazan insafa gelirlerse ki o da son zamanlarda başlamıştır. 2 saat fazal mesai aypılıp onun %50 si dahi ödenmemekte, pazar günü çalışmayan işçiye pazar ücreti verilmemektedir. Gölbaşı'ndaki şantiyede hasta olan bir işçi üç gün hasta yattığı halde vizite kâğıdı yazılmamış dördüncü günü vizite kâğıdı verilen işçi kendi parası ile Sosyal Sigortaların Ankara'daki Sağlık Tesislerine gitmeğe zorlanmış ve çok acıdır ki Türk olduğunu iddia eden tercüman da kendi kullandığı boşboş araba ile işçiyi sağlık tesislerine gidiyormu diyi takip etmiştir.

Evet yine çok acıdır ki, bu işyeri işveren temsilcileri işçilere kızdıkları vakit **«Senin Atatürk'üne»** diye hakarete başlamakta, **«Türkler O... p... çocuğudur»** gibi galiz küfürler etmekte ve dağ başlarında kızgın güneşin altında Etibank'ın büyük elektrik direklerini diken bu işçiler su istediklerinde işverenin İtalyan temsilcileri edep yerlerini göstererek işte su, bunun suyunu için demektedirler.

Şimdi soruyorum Sayın Başbakana Türkiye'de Türkler mi hüküm sürüyor, yoksa ecnebiler mi?

İsmet Demir Uluç
Maden - İş 2. Bölge Temsilcisi

ARJANTİN'DE 200 BİN MADEN İŞÇİSİ GREVE BAŞLADI

Geçen Pazartesi günü büro sunda otururken iki tedhişçi tarafından makinalı tüfekle delik deşik edilen sendika lideri **Augusto Vander**'un yasını tutan binlerce maden işçisi, cenaze töreni dolaysıyle greve başlamıştır.

Greve katılanların sayısının 200 bini aştığı anlaşılmaktadır. Cenaze törenine binlerce işçi katılmıştır. Bütün ülkelerdeki işçiler de **Vandor**'un toprağa verildiği saat 14'de, işlerini 15 dakika için bırakmışlardır.

Suikastten sonra Arjantin'de sıkı yönetim ilân etmiş olan askerî hükümet, son huzursuzluk ile artan tedhiş olaylarının suçunu **«Komünist Çin'liler ile Castroculara»** yüklemiştir.

Maden işçileri sendikasının lideri olan **Vandor**, New York Valisi **Nelson Rockefeller**'in Buenos Aires'i ziyaret ettiği gün öldürüldüğünden, bu, Amerikan aleyhtarlarının elinde bir koz olarak kullanılmıştır.

İçişleri Bakanı General **Francisco İmaz, Vandor'**un katilinin, sıkı tedbirler alınması gereğini ortaya çıkardığını ve son 24 saat içinde en az 300 kişinin tutuklandığını söylemiştir.

9 BİN İŞÇİ GREV YAPTI

Liverpol;

Dokuz binden fazla dok işçisi, belirsiz bir süre için greve başlamış e bütün limandaki hayatı felce uğratmıştır. Grevciler, dün sabah gayri resmi bir greve başlayan arkadaşlarından bazılarını desteklemek amacı ile grev ilân etmişlerdir. Bu arada 75 gemi limanda yatmaktadır. Sendikalar 48 saat içinde bir anlaşmaya gidileceğini um maktadır.

PAKİSTAN, 10 YILLIK GREV YASAĞINI NİHAYET KALDIRDI

Pakistan hükümeti 10 yıldan beri yürürlükte olan grev ve lokavt yasağını kaldırmıştır.

Hükümetin yeni «işçi Po litikası» hakkında bilgi veren Hava Kuvvetleri Komutanı ve Başkanlık Konseyi üyesi Mareşal Nur Han asgari işçi ücretlernin de çalışanları memnunedecek şekilde tesbit edildiğini söylemiştir.

Asgari ücretler 115-140 rupi arasında değişmektedir. (1 dolar 4.75 rupidir)

Yetkililer 25 Marttan Mareşal Eyüp Han'ın istifası ile sonuçlanan olayların en büyük sebebi İşçi Reformunun gerçekleşmesi ile ülkede huzurun tam anlamda sağlanacağını söy lemiştir.

O N L A R

Ahmet Köklügiller

Bu toplum, ne çekmişse «onlar» dan çekmiştir, yüzyıllardan beri. Hâlâ da çekmektedir. Çok iyi tanımak gerekir onları bu yüzden. Peki kim onlar?

Onlar, Tanrı adına, Tanrıyı çiğneyenlerdir.

Onlar, din adına, dini yozlaştıran cahil şeyhûlislâmlardır.

Onlar, yönetimi baskı makinası sanan zaptiye kafalarıdır.

Onlar, cepte para bittikçe ve canları tehlikeye düştükçe Anadolu'yu hatırlıyanlardır.

Onlar, pis düzenlerini; özel çıkarlarını korumak için yabancılarla işbirliği eden hainlerdir.

Onlar, Türk bağımsızlığına karşı İngiliz dostluğunu ve Amerikan mandacılığını savunan gafiller'dir.

Onlar, Şeyh Sait'in çevresinde toplanıp Cumhuriyet'i vurmak isteyenlerdir.

Onlar, Atatürk'ün ölümünü fırsat bilip deliklerinden fırlayan yılanlardır.

Onlar, seçimi geçim aracı yapıp, demokrasiyi yozlaştıranlardır.

Onlar, düyun-u umumiyeyi yeniden hort latanlardır; yerli, ulusal kaynakları yabancı sermaye emrine peşkeş çeken kompradorlardır.

Onlar, ulusal gelirin yüzde doksansekizini paylaşıp, vergiye geldimi yan çizenlerdir.

Onlar, millet parasını yabancı bankalara aktaranlardır.

Onlar, altmış kuruşluk zam için emekçiye kurşun sıktıranlardır.

Onlar, partizanlığı «hükümet politikası» haline getirenlerdir.

Onlar, milliyetçilik diye satılmışlığı; dincilik diye yobazlığı savunanlardır.

Onlar, üniversitenin temeline dinamit yerleştirmek isteyenlerdir.

Onlar, bilimi afyon haline getirmek isteyenlerdir.

Onlar, Atatürk sevgisini, Atatürk düşmanlığına çevirmek isteyenlerdir.

Onlar, Anayasaya karşı çıkanlardır; yasaları unutanlardır.

Onlar, çiftçiyi tekrar tefecinin eline bırakanlardır.

Onlar, on parmaklarında on kara çamur güneşe karşı çıkanlardır.

Onlar, bağımsızlığı uyduluğa çevirmek isteyenlerdir.

Onlar, din inanç sömürücüleridir.

Onlar, yüz ailenin bir ayda yiyeceğini gece kulüplerinde bir gecede eritenlerdir.

Onlar, memleketi cüzdanlarından görenlerdir.

Onlar, dini afyon yapıp halkı uyutmak için, ilden ile şahlanış namazı düzenlerdir.

Onlar, öfkesini dindirmek için, işçinin suratında sigara söndüren patronlardır.

Onlar, işçiyi yok pahasına çalıştıranlardır.

Onlar, milyonlarca insanın üstüne sınıf sultasını kuranlardır.

Onlar, köylerin ovaların dağların tapularını üstlerine çıkaranlardır.

Onlar, milyonları doktorsuz, okulsuz öldürenlerdir.

Onlar, milleti duvar yerine koyanlardır.

Onlar, kendilerinden başkasını düşünmiyenlerdir.

Onlar, politikayı ye yönetimi ayak oyununa çevirenlerdir.

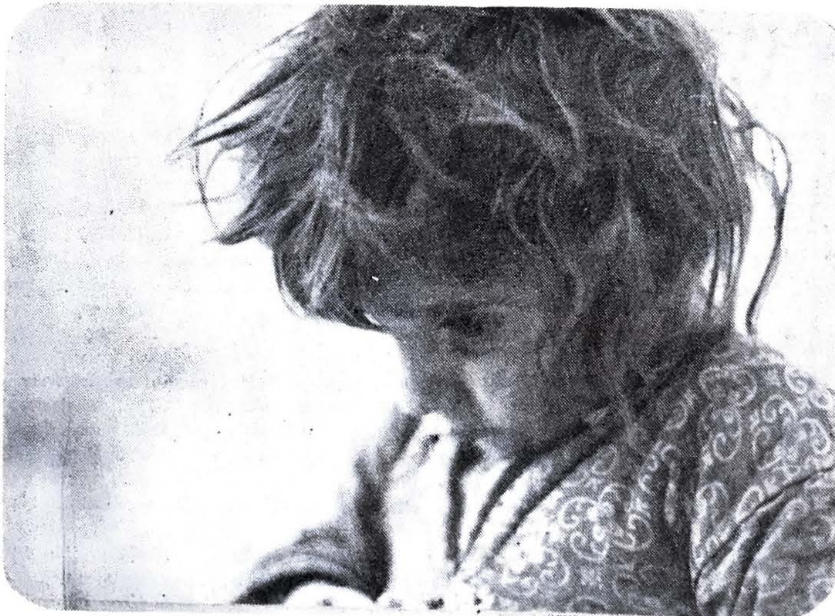
Onlar, Kayseri'de suçsuz halkı öğretmenlere saldırtanlardır.

Saymakla bitmez «onların hünerleri. Bitmez tükenmez.

Yazımızı, ünlü bir ozanımızın «onlar'a» ait bir şiiriyle bitirelim:

«Onlar ümidin düşmanıdır sevgilim, akar suyun,
meyve çağında ağacın,
serpilip gelişen hayatın düşmanı,
Bursa'da havlucu Recebe,
Karabük fabrikasında tesfiyeci Hasan'a düşman,
fakir - köylü Hatça kadına,
ırgat Süleymana düşman.
sana düşman, bana düşman
düşünen insana düşman,
vatan ki bu insanların evidir,
sevgilim, onlar vatan'a düşman.»

(İMECE'den)

"Onlar" işçi ve köylü çocuklarının geleceğinin düşmanıdırlar.